

Ved bedømmelsen af, om erhvervsevnen må anses for at være væsentligt forbedret, skal den nævnte grænse „normalt“ tages som „udgangspunkt“. Det er med disse udtryk tilsigtet, at grænsereglen i praksis ikke skal medføre en for mekanisk bedømmelse.

Det kan således tænkes, at pensionen kan bevares, uanset at pågældendes faktiske indtægt i penge ligger over grænsen. I de tilfælde, hvor pågældende tilhører et erhverv, der er så højt lønnet, at han — til trods for at hans faktiske indtægt som invalid er over grænsen — alligevel opfylder betingelserne for at opnå pension, vil pensionen blive bevaret indtil det skønnes, at erhvervsevnen er blevet væsentligt forbedret i forhold til den nedsættelse, som forelå ved tilkendelsen.

Omvendt kan retten til den tilkendte pension i visse tilfælde bortfalde, uanset at pågældendes faktiske arbejdsindkomst er under grænsen. Dette kan forekomme i tilfælde, hvor arbejdsindtægten i penge ikke kan antages at give udtryk for pågældendes faktiske erhvervsevne, eller hvor erhvervsarbejdet vanskeligt kan vurderes pengemæssigt; således ved erhvervsarbejde som er ulønnet eller som helt eller delvis lønnes med andet end penge. Dette vil f. eks. kunne være tilfældet inden for det huslige arbejds område.

Det kan også være af betydning for bedømmelsen, at arbejdsindtægten for selvstændige erhvervsdrivende vanskeligt kan opgøres.

I disse situationer vil hovedreglen i stk. 1, 1. punktum, føre til, at der må foretages et skøn over, om der foreligger en væsentlig forbedring af erhvervsevnen, bedømt i forhold til den nedsættelse heraf, som dannede grundlag for pensionens tilkendelse.

Udtrykket „vedvarende“ betyder, at inddragelse af pension først kan ske, når erhvervsevnen må antages at være varigt forbedret. Ofte vil dette først kunne konstateres, når indtægten igennem nogen tid har vist sig konstant at være over grænsen.

Reglen i *stk. 1, sidste punktum*, udtrykker, at der skal kunne tilkendes lavere pension i henhold til § 3 eller ske inddragelse af pension i de tilfælde, hvor forbedringen af erhvervsevnen skyldes en ændring af den fysiske eller psykiske invaliditet. Denne regel betyder, at man i disse tilfælde opretholder den nugældende regel, hvorefter betingelserne for at opnå pension ganske svarer til betingelserne for at bevare pension.

Bestemmelserne i *stk. 2-4*, der i store træk svarer til gældende lovs § 19, stk. 4-5, indeholder regler om kommunalbestyrelsens pligt til at forelægge sagen for invalideforsikringsretten, hvis der er ind-

trådt sådanne ændringer i en persons helbredstilstand eller erhvervsevne, at det må antages at have betydning for pågældendes ret til pension, invaliditetsydelse eller bistands- og plejetillæg.

Til § 27.

Bestemmelsen, der indeholder regler i forbindelse med kontrollen med, om personer fortsat er berettiget til ydelse efter loven, svarer til gældende lovs § 20, stk. 3-6, med enkelte mindre afvigelser, som er en følge af indførelsen af gradueringsystemet.

I *stk. 1* foreslås det, at invalideforsikringsretten, såfremt pension inddrages, skal tage stilling til, om pågældende er berettiget til invaliditetsydelse og bistands- eller plejetillæg hertil. Reglen er i overensstemmelse med allerede gældende praksis.

Forslaget medtager ikke reglen i gældende lovs § 20, stk. 2, om pligten for kommunalbestyrelsen til mindst én gang hvert 5. år at indgive indberetning til invalideforsikringsretten om samtlige invalidepensionister i kommunen med angivelse af, om berettigelsen må anses for tvivlsom.

Reglen medfører et ikke uvæsentligt administrativt besvær for kommunerne og for invalideforsikringsretten. Til trods herfor skønnes den ikke at have nogen særlig betydning for kontrollen. En del kommuner undlader i vidt omfang at indgive disse 5-årige indberetninger.

Kontrollen må anses for tilstrækkeligt sikret gennem den pligt kommunalbestyrelsen har til at afgive indberetning, når der i det enkelte tilfælde er konstateret ændringer i en persons berettigelse til ydelse efter loven, jfr. gældende lovs § 19, stk. 4-5, og forslagets § 26, stk. 2-3, samt ved invalideforsikringsrettens adgang til selv at føre kontrol ved særligt sagkyndige, herunder i tilfælde, hvor der skønnes at være en vis sandsynlighed for, at forholdene vil ændre sig, og hvor sagen derfor optages til kontrol en vis tid efter ydelsens tilkendelse, jfr. gældende lovs § 20, stk. 4, og forslagets § 27, stk. 2.

Til § 28.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 19, stk. 2, 3 og 7.

Til §§ 29-30.

Bestemmelserne svarer til gældende lovs § 20, stk. 1 og 7.

Til § 31.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 17, således som denne er affattet ved lov nr. 195 af 4. juni 1964. Den omhandler reglerne om, hvorledes der skal forholdes med pensionen under ophold på særforplejningsinstitution m. m.